

ומי ששומר אות הברית בכל מקום, שהוא בין בברית מילה, בין בשבת וימים טובים, הקדוש ברוך הוא שומר אותו בגללה בכל מקום, ומכסה עליו משונאיו, כמו שמושה נאמר בו "בצל שד"י יתלונן". וכמו שאסתר שהסתיר אותה מאחשורוש, שהוא ערל וטמא, ושם במקומה שנית בדמות שלה, זהו שכתוב "כל אשר תאמר וגו' בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים", שני, והוא שומר אותה מהמן הרשע, זהו שכתוב "מצר תצרני", שהוא צר ואויב.

ומאן דנטיר אות ברית בכל אתר דאיהו בין בברית מילה בין בשבת ויומין טבין קודשא בריך הוא נטיר ליה בגינה בכל אתר ומכסי עלוי משנאוי כגוונא דמשה דאתמר ביה (תהלים צא א) בצל שד"י יתלונן וכגוונא דאסתר דסתיר לה מאחשורוש דאיהו ערל וטמא ושוי באתרה שנית בדיוקנא דילה הה"ד (אסתר ב יג) כל אשר תאמר וגו' בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני ואיהו נטיר לה מהמן הרשע הה"ד (תהלים לב ז) מצר תצרני דאיהו צר ואויב

כגוונא דמשה דאתמר כו' - ר"ל, דמשה אמרו בי"א מזמורים¹, ואמרו (שבת פח ע"ב) שפירש שדי מזיו שכינתו כו': וכגוונא דאסתר דסתיר - ר"ל, שלכן נקראת אסתר, דקודם שנשאת לו היתה נקראת הדסה, ועבר"מ (פ' תצא רעו ע"א) ובג"ד אסתר לישנא דסתרא, אתה סתר לי שכינתא אסתירת לה מאחשורוש, ויהיב ליה שידה באתרה כו'²: דאיהו ערל וטמא - ר"ל, כמ"ש (ישעיה נב א') כל ערל וטמא לא יבוא כו': ושוי באתרה שנית - ר"ל, אחרת בדיוקנהא, וז"ש הה"ד כל אשר כו', ר"ל שניתן לה תמורתה, בערב היא כו' ובבקר כו' שני, ר"ל הכל בשני: ואיהו נטיר כו' - דריש סתר על אחשורוש, ומצר על המן:

¹ עיי' מדרש תהלים צ: אחד עשר מזמורים אמר משה, כנגד אחד עשר שבטים. והם מפרק צ עד לדוד מזמור.

² ז"ל: ורבנן מארי מתניתין מטרוניתא אתמר בה ומלכותו בכל משלה בתר דאתלבשא ביה אסתר שליטת אסתר על אחשורוש ואומתיה ואתמר בהו והרוג בשונאיהם ואי תימא דאתיחד עמה אף על גב דהווי בביתא חדא ח"ו אלא כגוונא דיוסף דאתמר ביה ותנח בגדו אצלה ולא לבושו אלא בגדו לישנא דבוגדים בגדו והכא סתרא רברבא ובגין דא אסתר לישנא דסתראה אתה סתר לי שכינתא אסתירת לה מאחשורוש ויהיב ליה שידה באתרה ואתהדרת איהי בדרועיה דמרדכי ומרדכי דהווי ידע שמא מפרש ושבעין לשון עבד כל דא בחכמתא ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין דאפילו בלא דא אית ליה לב"נ קודם דיתיחד עם אתתיה למלא עמה בגין דשמא שידה אתחלפא באתתיה ודא באתתא מאילנא דטוב ורע אבל אם היא משכינתא לית לה שנוי הה"ד אני יי' לא שניתי אני דא שכינתא ולית לה דחילו מכל סטרין אחרנין הה"ד כל הגוים כאין נגדו ובאתרא דשכינתא תמן כמה סגולות תמן ובגין דאסתר אתלבשת שכינתא בה חזיא הווי למעבד עמה כמה סגולות (ס"א צומות) כגוונא דשרה קב"ה נטיר לה בגין שכינתא דהווי עמה נטיר לה מפרעה ואפי' לבושה ותכשיטיה בכלהו שוי קב"ה סגולות בגין שכינתא ובגין דא אתא פרעה לסנדלא מחא ליה עמה והכי נמי בכל תכשיטין דילה בכל תכשיט ותכשיט דהווי נגע ביה מחי ליה עד דאתפרש מנה ההוא טמא ואחזר לה לבעלה ואי בתכשיטין דילה כך כ"ש מאן דנגע בגופא ואפי' באצבע דילה לסטרא דיחודא והזר הקרב יומת דקב"ה לא יהיב ליה רשו למקרב גבה הה"ד אני יי' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן.

תרגום: ורבותינו בעלי המשנה במלכה נאמר ומלכותו בכל משלה אחר שהתלבשה בה אסתר שלטה אסתר על אחשורוש ואומתו ונאמר בהם והרוג בשונאיהם ואם תאמר שהתייחד עמה אף על גב שהיו בבית אחד חס ושלוש אלא כדוגמת יוסף שנאמר בו ותנח בגדו אצלה ולא לבושו אלא בגדו לשון בוגדים בגדו. וכאן סוד גדול ומשום זה אסתר לשון הסתרה אתה סתר לי השכינה הסתירה אותה מאחשורוש ונתנה לו שידה במקומה והיא חזרה לזרועות מרדכי ומרדכי שידע את שם המפורש ושבעים לשון עשה כל זה בחכמה ולכן פרשה בעלי המשנה שאפילו בלי זה יש לאדם לפני שיתייחד עם אשתו לדבר עמה משום ששמא התחלפה שידה באשתו. וזה באשה מעץ טוב ורע אבל אם היא משכינה אין לה שנוי זהו שכתוב אני ה' לא שניתי אני זו השכינה ואין לה פחד מכל הצדדים האחרים זהו שכתוב כל הגוים כאין נגדו. ובמקום שיש שם שכינה כמה סגולות יש שם ומשום שאסתר התלבשה בה השכינה ראויה היתה לעשות לה כמה סגולות (צומות) כדוגמת שרה שהקדוש ברוך הוא שמר אותה משום השכינה שהיתה עמה שמר אותה מפרעה ואפילו לבושה ותכשיטיה בכלם שם הקדוש ברוך הוא סגולות משום השכינה ומשום זה בא פרעה לסנדלה הכה אותו בו וכך גם בכל תכשיטיה בכל תכשיט ותכשיט שהיה נוגע בו היה מכה אותו עד שאותו הטמא נפרד ממנה והחזירה לבעלה. ואם בתכשיטיה כך כל שכן מי שנוגע בגופה ואפילו באצבע שלה לצד היחוד והזר הקרב יומת שהקדוש ברוך הוא לא נתן לו רשות לקרב אליה זהו שכתוב אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן.

³ עורי עורי לבשי עזך ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא.